Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLII. — Wydana i rozesłana dnia 10. czerwca 1899.

Treść: (M 102—106.) 102. Rozporządzenie cesarskie, którem zarządza się ogłoszenie umowy pomiędzy monarchią austryacko-węgierską a Włochami z dnia 25. czerwca 1896, tyczącej się wzajemnego niesienia bezpłatnej pomocy ubogim chorym. — 103. Umowa między monarchią austryacko-węgierską a Włochami, tycząca się wzajemnego niesienia bezpłatnej pomocy ubogim chorym. — 104. Rozporządzenie, tyczące się postępowania z maltopeptonem ze względu na cło. — 105. Rozporządzenie, tyczące się wprowadzania z zagranicy soli nawozowych (przymieszek soli i odpadków soli z fabryk i warzelni, tudzież nawozów sztucznych z mięszanin soli Nr. t. 319 a powszechnej taryfy cłowej). — 106. Obwieszczenie o zmianie statutu Urzędu statystycznego pracy w Ministerstwie handlu.

102.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 22. maja 1899,

którem zarządza się ogłoszenie umowy pomiędzy monarchią austryacko-węgierską a Włochami z dnia 25. czerwca 1896, tyczącej się wzajemnego niesienia bezpłatnej pomocy ubogim chorym.

Na mocy §. 14go ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141 o reprezentacyi państwa, uznaję za stosowne rozporządzić, żeby umowa z dnia 25. czerwca 1896 pomiędzy monar-

chią austryacko-węgierską a Włochami, tycząca się wzajemnego niesienia bezpłatnej pomocy ubogim chorym, została ogłoszona jako obowiązująca w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych.

Wiedeń, dnia 22. maja 1899.

Franciszek Józef r. w.

Thun r. w.

Welsersheimb r. w.

Wittek r. w.

Ruber r. w.

Bylandt r. w.

Kast r. w.

Kaizl r. w.

Jedrzejowicz r. w.

Di Pauli r. w.

103.

Pierwopis.

Convention

entre

l'Autriche-Hongrie et l'Italie du 25 Juin 1896

sur

l'assistance gratuite réciproque des malades wzajemnego niesienia bezpłatnej pomocy ubogim indigents.

Asin de régler d'une manière plus précise l'assistance à prêter aux sujets autrichiens ou hongrois tombés malades en Italie et, réciproquement, aux sujets italiens tombés malades en Autriche ou en Hongrie et désirant, en particulier, étendre à tout le Royaume d'Italie les effets des déclarations échangées en 1861 entre l'Autriche et le Royaume de Sardaigne concernant le traitement gratuit réciproque des malades indigents, les Soussignés, dûment autorisés à cet effet, sont convenus de ce qui suit:

Article Ier.

Chacune des Parties contractantes s'engage à pourvoir à ce que, sur son territoire, les ressortissants indigents de l'autre qui, par suite de maladie physique ou mentale, ont besoin de seccours et de soins médicaux, soient traités à l'égal de ses propres ressortissants, jusqu'à ce que leur rapatriement puisse être effectué sans danger pour leur santé ou celle d'autre personne.

Article II.

Les frais de ces secours et de ces seins ainsi que ceux de l'enterrement ne seront pas réclamés aux Caisses de l'Etat, des Provinces ou des Communes, ni à quelque autre Caisse publique de l'Etat auguel la personne secourue appartient.

Article III.

Le remboursement des frais en question ne pourra être réclamé que dans le cas où la personne tylko w tym razie, jeżeli sama ta osoba, która uży-

Przekład.

Umowa

między

monarchia austryacko-wegierska a Włochami

z dnia 25. czerwca 1896,

tycząca się

chorym.

Celem urządzenia w sposób ściślejszy pomocy jaka ma być niesiona obywatelom austryackim lub wegierskim, którzy zachorują we Włoszech i nawzajem obywatelom włoskim, którzy w Austryi lub w Węgrzech popadną w chorobe, w szczególności zaś celem rozciągnięcia na całe królestwo włoskie mocy obowiązującej deklaracyi wymienionych w r. 1861 pomiędzy Austryą a królestwem sardyńskiem w przedmiocie wzajemnego bezpłatnego pielegnowania ubogich chorych, podpisani, należycie do tego upoważnieni, zawarli następującą umowe:

Artykuł I.

Każda ze Stron kontraktujących zobowiązuje się mieć o to staranie, żeby na jej obszarze postępowano z ubogimi obywatelami drugiej Strony, którzy z powodu choroby fizycznej lub umysłowej potrzebują pomocy i pieczy lekarskiej, tak samo, jak z własnymi obywatelami, dopóki nie będzie można bez niebezpieczeństwa dla ich zdrowia lub dla zdrowia trzecich osób odesłać ich do ojczyzny.

Artykuł II.

Co się tyczy kosztów tej pomocy i pieczy, jakoteż kosztów pogrzebu nie można żądać ich zwrotu ani od kas państwa, prowincyi lub gmin ani od żadnej innej kasy publicznej tego państwa, do którego przynależy osoba pomocy używająca.

Artykuł III.

Zwrotu rzeczonych kosztów można wymagać

assistée elle-même ou d'autres personnes, obligées en son lieu et place en vertu des lois en vigueur, sont en état de répondre à ces frais.

A cet effet chacune des Parties contractantes s'engage, sur une demande faite par voie diplomatique, à prêter à l'autre Partie l'appui admissible aux termes de la législation du Pays, afin que ces frais, qui seront calculés d'après les taxes en usage, soient remboursés à qui de droit.

Article IV.

Les frais qui jusqu'à la date où le présent arrangement entrera en vigueur, auront été occasionnés aux hôpitaux autrichiens et hongrois par le traitement des individus indigents ressortissant des provinces vénitiennes et de Mantoue, ou aux hôpitaux des dites provinces italiennes par le traitement des malades indigents, sujets autrichiens ou hongrois, seront remboursés par les gouvernements respectifs d'après le système observé jusqu'à présent.

Article V.

Le terme de la mise à exécution du présent arrangement sera fixé de commun accord dès que les formalités prescrites par les lois constitutionnelles des Parties contractantes auront été accomplies.

Il restera en vigueur jusqu'à ce que l'une ou l'autre des Parties contractantes aura annoncé—une année d'avance— son intention d'en faire cesser les effets.

En foi de quoi les Soussignés ont signé le présent accord et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à Vienne en double expédition le 25 juin 1896.

Pour l'Autriche et pour la Hongrie:

Pour l'Italie:

Le Ministre des affaires étrangères d'Autriche-Hongrie: L'Ambassadeur de Sa Majesté le Roi d'Italie auprès de Sa Majesté Impériale et Royale Apostolique:

Gołuchowski m. p. (L. S.)

Nigra m. p. (L. S.) wała pomocy lub osoby, które na mocy istniejących ustaw są obowiązane za nią płacić, mogą pokryć te koszta.

W tym celu każda ze Stron kontraktujących zobowiązuje się dostarczyć drugiej Stronie na żądanie drogą dyplomatyczną objawione pomocy ustawami krajowemi dozwolonej, ażeby koszta te, które obliczane będą według taks zwyczajnych, zostały uprawnionym zwrócone.

Artykuł IV.

Koszta, które, zanim umowa niniejsza nabędzie mocy obowiązującej, poniosły szpitale austryackie i węgierskie z powodu pielęgnowania chorych ubogich przynależących do prowincyi weneckich i do prowincyi Mantuy, lub które poniosły szpitale rzeczonych prowincyi włoskich z powodu pielęgnowania ubogich chorych, będących obywatelami austryackimi lub węgierskimi, zwrócone będą przez Rządy dotyczące według zasad, których trzymano się aż do tego czasu.

Artykuł V.

Termin wejścia w wykonanie umowy niniejszej ustanowiony będzie za wspólną zgodą, jak tylko zostaną dopełnione formalności przepisane ustawami konstytucyjnemi Stron kontraktujących.

Umowa niniejsza obowiązywać będzie aż do upływu roku od chwili, w której jedna lub druga Strona kontraktująca objawi zamiar rozwiązania onejże.

W dowód czego podpisani podpisali umowę niniejszą i wycisnęli na niej swoje pieczęci.

Spisano w dwóch wygotowaniach w Wiedniu dnia 25. czerwca 1896.

Za Austryę i za Węgry: Za Włochy:

Minister spraw zewnętrznych austryacko-węgierski: Ambasador Najjaśniejszego Króla włoskiego przy Jego c. i k. Apostolskiej Mości:

Gołuchowski r. w.

Nigra r. w. (L. S.)

(L. S.)

Protocole.

Au moment de procéder à la signature de la présente Convention concernant l'assistance gratuite réciproque des malades indigents, les Soussignés sont convenus de déclarer au nom des Parties contractantes, qu'il est bien entendu entre Elles que le remboursement réciproque des frais visés par l'article IV de la présente Convention, pourra s'éffectuer à deux êchéances distantes d'un an l'une de l'autre.

Fait à Vienne en double expédition le 25 juin 1896.

Pour l'Autriche et pour la Hongrie:

Pour l'Italie:

Le Ministre des affaires étrangères d'Autriche-Hongrie:

L'Ambassadeur de Sa Majesté le Roi d'Italie auprès de Sa Majesté Impériale et Royale Apostolique:

Gołuchowski m. p. (L. S.)

Nigra m. p. (L. S.)

Protokół.

Przy podpisywaniu umowy niniejszej, tyczącej się wzajemnego niesienia bezpłatnej pomocy chorym ubogim, podpisani zgodzili się oświadczyć imieniem Stron kontraktujących, że według ich jednozgodnego rozumienia koszta przewidziane w artykule IV umowy niniejszej mogą być zwrócone w dwóch terminach jednym rokiem przegrodzonych.

Spisano w Wiedniu w dwóch wygotowaniach dnia 25. czerwca 1896.

Za Austryę i za Wegry:

Za Włochy:

Minister spraw zewnętrznych austryacko wegierski:

Ambasador Najjaśniejszego Króla włoskiego przy Jego c. i k. Apostolskiej Mości:

Gołuchowski r. w. (L. S.)

Nigra r. w. (L. S.)

W skutek powyższego rozporządzenia cesarskiego z dnia 22. maja 1899, Dz. u. p. Nr. 102, ogłasza się niniejszem z mocą obowiązującą dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Wiedeń, dnia 22. maja 1899.

Thun r. w.

104.

Rozporzadzenie Ministerstw skar-Rozporzadzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 26. maja 1899,

tyczące się postępowania z maltopeptonem ze względu na cło.

W porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami królewsko węgierskiemi uzupełniają się postanowienia Abecadłowego spisu towarów taryfy cłowej w sposób następujący:

Po wyrazie Maltyna wpisać należy nowy wyraz:

"Maltopepton", zgęszczony wodny wyciąg z kiełków słodowych, środek do pobudzania wzrostu drożdży i fermentacyi w gorzelni spirytusowej (na zasadzie artykułu IV ustawy cłowej)

Nr. t. 324 . . . 4 zł.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie niezwłocznie.

Kaizl r. w.

Di Pauli r. w.

105.

bu, handlu i rolnictwa z dnia 30. maja 1899,

tyczące się wprowadzania z zagranicy soli nawozowych (przymieszek soli i odpadków soli z fabryk i warzelni, tudzież nawozów sztucznych z mieszanin soli Nr. t. 319 a powszechnej taryfy cłowej).

Z częściową zmianą postanowień zawartych w rozporządzeniach ministeryalnych z dnia 13. sierpnia 1892, Dz. u. p. Nr. 138, 19. czerwca 1894, Dz. u. p. Nr. 134, 6. czerwca 1895, Dz. u. p. Nr. 77 i 22. sierpnia 1897, Dz. u. p. Nr. 215, pozwala się w porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami królewsko węgierskiemi, z zastrzeżeniem odwołania kiedykolwiek, sprowadzać z zagranicy sole potasowe surowe i nawozy sztuczne z mięszanin soli Nr. t. 319 a powszechnej taryfy cłowej pod następującymi warunkami:

1. Sole potasowe surowe mogą zawierać w sobie nie więcej jak 50 procentów, inne zaś rzeczone środki nawozowe nie więcej jak 30 procentów chłorku sodu. Te ostatnie mogą zawierać w sobie oprócz związków potasowych i chłorku sodu tylko takie istoty, które prawie z taką samą łatwością rozpuszczają się w wodzie jak istoty powyższe. Jednakże do wszystkich tych środków nawozowych może być przymięszany proszek torfowy w ilości aż do 2 procentów wagi.

2. Rzeczone środki nawozowe powinny być po należytem zmieleniu zabarwione najmniej ½ procentem czernidła uniwersalnego (koksu drobno sproszkowanego) lub innego barwnika czarnego tej samej natężliwości w taki sposób, żeby nie były jaśniejsze niż typy przez c. k. Ministerstwo skarbu aprobowane i c. k. komorom udzielone.

3. Fabryka dostarczająca winna dołączyć do każdej posyłki świadectwo pochodzenia, w którem oprócz podania składu chemicznego potwierdzone być ma, że posyłka czyni zadość warunkom pod 1 i 2 przepisanym.

Komory wchodowe, przekonawszy się o zgodnem z przepisami zabarwieniu nadchodzących po syłek, winny ekspedyować je na podstawie rzeczonych świadectw pochodzenia, zastrzega się im jednak prawo wzięcia z poszczególnych posyłek — bez opóźnienia ekspedycyi — próbek wyrywkowych celem zarządzenia rozbioru chemicznego.

Nabywanie i sprzedawanie tych soli dozwolone jest każdemu, jednakże wolno ich używać wyłącznie tylko do użyznienia gruntów.

Do wszystkich tych posyłek soli nawozowych, które nie odpowiadają warunkom powyższym, stosują się dotychczasowe przepisy.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia.

Kast r. w.

Kaizl r. w.

Di Pauli r. w.

106.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 6. czerwca 1899,

o zmianie statutu Urzędu statystycznego pracy w Ministerstwie handlu.

Jego c. i k. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 23. maja 1899 raczył najmiłościwiej zezwolić, żeby w statucie Urzędu statystycznego pracy w Ministerstwie handlu, ogłoszonym obwieszczeniem Ministerstwa handlu z dnia 25. lipca 1898, Dz. u. p. Nr. 132, zmieniony został ustęp pierwszy § 5go i żeby ustęp ten opiewał na przyszłość jak następuje:

Ku wspieraniu Urzędu statystycznego pracy, jakoteż dla wzmocnienia pomyślnego współdziałania onegoż i przemysłów, na które rozciąga się jego działalność, tworzy się stałą Radę przyboczną pracy, w której skład wchodzą: naczelnik Urzędu statystycznego pracy, jego zastępca, po jednym delegacie Ministerstw spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, skarbu i rolnictwa, Ministerstwa kolei żelaznych i Ministerstwa handlu, jakoteż Najwyższej Rady zdrowia, prezes Naczelnej Komisyi statystycznej i 30 członków przez Ministra handlu mianowanych. Gdy Minister handlu mianować ma członków z gałęzi zawodowych podlegających innym wydziałom, winien powoływać ich w porozumieniu z interesowanymi wydziałami.

Di Pauli r. w.

